

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY
PROLETARIAN SOCIETY

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII.

4. 5.

СУБОТА, 10. СІЧНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JANUARY 10th, 1925.

No. 5.

VOL. VII.

Робітничі алдермени у Вінніпегу вийшли з першого засідання міської ради на знак протесту

БУРЖУАЗНА БІЛЬШІСТЬ МІСЬКОЇ РАДИ НЕ ХОЧЕ ДОПУСТИТИ РОБІТНИЧИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДО УЧАСТІ В КОМІСІЯХ.

Гіпс закидає буржуазним алдерменам, що вони вирішили скласти комісії на своєму приватному засіданні.

На першому засіданні вінніпегської міської ради на 1925 рік, що відбулося у вівторок, 6. січня, сімох робітничих алдерменів вийшли з сали на знак протесту проти того, що вони не мали бути зареєстровані в нових міських комісіях.

Робітничі алдермени вийшли з міської ради після повалення виласку алдермена Гіпса, який домагався, щоб відложити засідання ради і поприятельськи вирішити справу розділу міських комісій.

Гіпс закинув буржуазним алдерменам, що вони вже позначували членів комісій на своєму приватному засіданні. Тому він домагався, щоб справу вибору комісії обговорили всі алдермени разом.

Алдермен Гіпс заявив, що робітничі алдермени репрезентують 41 проц. виборців і тому їм належить 41 проц. представництва у всіх комісіях.

Минулого року буржуазна більшість в міській раді не допустила робітничих алдерменів до багатьох комісій. Це саме плянується і цього року.

Перед опущенням сали, робітничі алдермени забирали один по одному голос і п'ятували тактику буржуазних алдерменів та заявляли, що не дадуть себе пошити більше в дурні, як це було минулого року.

Після виходу робітничих представників 11 буржуазних алдерменів і новий буржуазний мейор приступили до вибору комісії.

З шістьох комісій міської ради минулого року лише одна мала своїм головою робітничого алдермена. Був це алдермен Сіммонс, голова комісії здоров'я.

На 1925 рік головою цієї комісії з'явився вибраний буржуазний алдермен Шор.

ЧІЧЕРІН ПРО ІНТРИГИ АНГЛІЇ ПРОТИ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

Радянський уряд має докази, що англійський посол в Альбанії домагався прогнання представника С.Р.С.Р.

РИГА, Латвія, 7. січня. — Юрій Чічерін, народний комісар закордонних справ С. Р. С. Р., в офіційній заяві каже, що Велика Британія започатковує антирадянську політику в Франції і Туреччині.

Ця ворожа діяльність стала тепер хронічною, каже він.

Помимо заперечень Чічерін заявляє, що радянське правительтво має незбиті докази, що британський представник в Альбанії сам обіцяв бувшому прем'єрові Фан Нолі підмогу проти Ахмеда Зогу, теперішнього диктатора Альбанії, як що він прожене радянського представника.

Британський представник грозив також, що віддасть Фан Нолі в руки Ахмеда Зогу, як що він не сповинить британського домагання в справі прогнання радянського посла.

ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО "ТИЖНЯ ЛЕНІНА".

МОСКВА, 7. січня. — Тут робляться приготування до відсвяткування першої річниці смерті Леніна, що припадає на 21. січня.

"Тижень Леніна" буде тривати 8 днів — від 18. до 25. січня — і його будуть обходити вчисто по цілій країні.

ГРЕЦІЯ ГОТОВА ЗАКУПИТИ ЗБРОЮ ТА ВОЄННІ МАТЕРІАЛИ ДАНІЇ.

Данський міністер каже, що як сенат відкине законопроект про роззброєння, то уряд розв'яже парламент.

КОПЕНГАГА, Данія, 8. січня. — Один Грек, якого представляли, що він стоїть в близьких зносинах з атенським правительством, добувся через данського консула в Гамбургу, чи Данія бажає продати свою зброю і воєнні матеріали.

Зпитаний в цій справі, данський міністер оборони, Расмуссен, заявив:

"Мені відомо про оферту лише через газети, однак, розуміється, ми є готові продати, як що мій законопроект про роззброєння стане законом".

Міністер далі сказав, що як палата посів прийме за-

конопроект, а сенат відкине його, то правительтво з певністю розв'яже парламент і пропозити справу виборцям.

Законопроект Расмуссена, пропозитий в палаті посівів 8. жовтня, цілковито касує данську армію і флоту, полишаючи лише прикордонну і митову сторожу та кілька кораблів для прибережної варті.

САСКАТУН, Саск., 9. січня. — Саскатунські пекарі оповістили, що почавши від сьогодні, вони будуть продавати бохонець хліба по 11 центів. Дотепер бохонець хліба продавався по 10 центів.

В ІТАЛІЇ АРЕШТОВАНО ЗА ДВА ДНІ 111 РАДИКАЛІВ І КОМУНІСТІВ.

Крім цього переведено ревізії в 655 приватних домах та розв'язано сотки ліберальних організацій.

РИМ, 7. січня. — Звіт перед кабінетом вказує, що протягом нагінки Муссоліні на опозицію, агенти правительтва зробили наїзди на 655 приватних домов.

Протягом тої нагінки арештовано 111 радикалів і комуністів; закрито 95 підозрілих політичних клубів; розв'язано 26 підбурюючих організацій; і закрито 125 відділів Італійської Ліберальної Асоціації.

Правительтво пояснює, що ці кроки підпринято для вдержання публічного порядку.

Міністер Федерзоні заявив на засіданні кабінету, що по цілій країні панує спокій і привернено дисципліну.

Такий стан буде правдоподібно тривати до 12. січня, коли збереться знову італійський парламент.

ЛОНДОН, 8. січня. — Депеша, до "Дейлі Експрес" доносить, що поліція з найжесточішими багнетами здала заворушення 400 крайних фашистів у Венеції.

НІМЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ДАЛЬШОЇ ОКУПАЦІЇ КОЛЬОНІЇ.

Німецьке правительтво заявляє, що продовженням окупації алянти порушили Версальський договір.

ПАРИЖ, 8. січня. — Тут отримано вчора німецьку ноту у відповідь на алянтський комунікат в справі продовження евакуації Кольонії британськими військами.

Нота заявляє, що акція алянтів порушує постанови Версальського договору. Документ є підписаний німецьким міністром закордонних справ, Штресеманом.

Французькі урядові кола у-

важають її лише ноту протесту, яка не вимагає відповіді.

Уважають за правдоподібно, що алянтські держави полишать справу так як є до часу отримання остаточного звіту військової контрольної комісії в справі роззброєння Німеччини.

По отриманні звіту вони дадуть відповідь на німецький протест та скажуть, яке буде їх становище в майбутньому.

ДОН ЛЕВІН ПРО НЕДУГУ ТРОЦЬКОГО.

Каже, що народний комісар війни є дійсно хорий і знаходиться в санаторії в Сухум-Кале, над Чорним морем.

Відомий кореспондент американських газет Дон Левін, який прихильно відноситься до радянської влади, вислав телеграму з Берліна під датою 6. січня такого змісту:

На підставі безпосередніх відомостей, які я щойно отримав, можу заявити, що Лев Троцький, радянський комісар війни, є дійсно хорий і може вмерти багато скорше, як цього загально сподіваються.

Троцький не є ув'язнений в Кремлі, як про це доносили

буржуазні газети, але знаходиться в санаторії в Сухум-Кале, над Чорним морем, около 70 кілометрів від Батуму.

В КИТАЮ ПРОГОЛОШЕНО ЗАГАЛЬНУ АМНЕСТІЮ.

ПЕКІН, Китай, 5. січня. — Китайське правительтво проголосило загальну гогожанську амністію, виключивши однак від неї бувшого президента Цао Куна та його прихильників.

БОРА ДАЄ ЛЕКЦІЮ ВЕЛ. БРИТАНІЇ.

НЬЮ ЙОРК, 8. січня. — Сенатор Вільям Е. Бора, голова сенатської комісії для закордонних справ, заявив вчора, що Злуч. Держави мають прагнути до від Великої Британії, щоб вона не допускала своїх гогожан до підкопування прогібіційного закону в Америці.

Як що Велика Британія є оправадана домагатися від Радянського Союзу, щоб він заперечив своїм гогожанам підкопувати британське правительтво, то Злучені Держави можуть домагатися від неї того самого відносно прогібіції, сказав Бора.

БЕРЛІН, 7. січня. — Воздушне получення між Лондоном і Берліном осягнуло новий рекорд, коли аероплан з повним числом пасажирів, поштою і пакунками зробив 600 миль між британським і німецьким столицями протягом 4 годин і 20 минут.

Включаючи останки в Амстердамі і Ганвері, подорож аеропланом забрала разом 6 годин.

В звичайному часі дійсний перелет забирала 7 годин, а з двома останками 8 годин і 30 минут.

ФРАНЦУЗЬКИЙ АМБАСАДОР ВИХІВ ДО МОСКВИ.

ПАРИЖ, 7. січня. — Жін Гербет, перший французький амбасадор до Радянського Союзу, вихів вчора вечером до Москви.

ПАРИЖ, 5. січня. — Французьке правительтво пропозити в парламенті законопроект про асигнування фондів на удержання французького посольства при радянському правительстві в Москві.

РОБІТНИЦЯМ В САСКАЧЕВАНІ ОБ'ЯТЮ ПЛАТНЮ.

САСКАЧЕВАН, Саск., 8. січня. — Саскачеванська рада мінімальної платні оголосила знижку платні для жінок в Саскачевані о одного доляра тижнево і збільшення максимального числа годин праці з 48 на 51.

Цєю постановою є обняті дівчата і жінки, що працюють в робітнях і склепах, в готелях, реставраціях і місцях, де продаються легкі напитки, та в пральнях, фабриках і вислякових домах.

Протягом 11 місяців 1924 року до Канади прибуло з інших країн 121,685 імігрантів. Прибувшим імігрантам продано землі за \$6,000,000.

БЕЗРОБІТНИМ ПРИКАЗАНО ЗАБРАТИСЯ З МІСТА.

Крім арештованих в суботу минулого тижня 10 безробітних у Вінніпегу, в понеділок цього тижня арештовано ще трох безробітних за те, що вони пообідали в реставрації і потім не мали чим заплатити.

Всіх їх покликано минулого вівторка до міського поліційного суду і засуджено на 6 місяців в'язниці. Однак вони можуть уникнути кари, як що до 24 годин виберуться з міста і пойдуть до ліса на роботу.

Розуміється, безробітні вибрали це останнє, себто згодилися поїхати до ліса на роботу.

ПРОПОЗИЦІЯ ФРАНЦІЇ ЩОДО СПЛАТИ ДОВГУ.

ВАШІНГТОН, 5. січня. — Французьке правительтво через свого амбасадора в Вашингтоні запропонувало Злученим Державам заплатити протягом 80 років воєнний довг і платити що року півтора проценти.

Франція просить відложити початок сплачування довгу на 10 років.

Сума довгу вносить приблизно 5 мільярдів дол. Самого лише проценти Франція винна Злученим Державам 796 мільярдів доларів.

ІМПЕРІАЛЬНА КОНФЕРЕНЦІЯ НЕ ВІДБУДЕСЯ.

МЕЛБурН, Австралія, 7. січня. — В кругах близьких до правительтва Бруса рішучо заявляють, що пропозована лондонська конференція між представниками домінії і членами британського правительтва в справі становиска британської імперії до женецького мирового протоколу — не відбудеться.

КОМУНІСТИЧНА ПРОПАГАНДА В НАРОДНИХ ШКОЛАХ ФРАНЦІЇ.

Кількох сенаторів звиняють французького міністра освіти, щоб поробив заходи для застановлення пропаганди.

ПАРИЖ, 8. січня. — Комуністична пропаганда в народних школах Франції приборала такі розміри, що кількох сенаторів звиняють міністра освіти, щоб він поробив заходи для її застановлення.

Методи пропаганди є досить оригінальні. Одною з найбільш популярних є пропаганда при допомозі бібули.

Молоді студенти в тутешніх школах мають звичай носити свого рода малу обгортку, покрити шкірою або полотном, в якій міститься пів тузіна аркушів бібули.

Одна учителька заявила сенаторові Ро, що ізза цікавості взяла раз до рук таку обгортку і побачила на бібулі надруковані такі слова:

"Лише діти багатих родичів користають з освіти. Буржуазія дивиться на бідних дітей як на щось нижче від псів. Вони не хочє допустити їх вище

середнього розвитку і не випустити їх з убожества".

Учителька переглянула кількадесят подібних обгорток, знайшла цілу колекцію комуністичних навчань виписаних на бібулах.

Розсліди виявили, що бібули не були куплені в звичайних крамницях, де продаються шкільні прибори. Вони були занесені до школи дітьми комуністичних родичів.

Ці останні уживають своїх дітей для поширення большевицької доктрини серед їх товаришів. Діти забирають такі бібули до себе до дому.

Коли на приказ прем'єра Еріо поліція зробила недавно наїзд на комуністичну школу в одному з передмість Парижа, вона знайшла сотку або більше молодих хлопців з провинції, яких вчили штуки комуністичного ораторства і пропаганди.

Методи пропаганди є досить оригінальні. Одною з найбільш популярних є пропаганда при допомозі бібули.

Молоді студенти в тутешніх школах мають звичай носити свого рода малу обгортку, покрити шкірою або полотном, в якій міститься пів тузіна аркушів бібули.

Одна учителька заявила сенаторові Ро, що ізза цікавості взяла раз до рук таку обгортку і побачила на бібулі надруковані такі слова:

"Лише діти багатих родичів користають з освіти. Буржуазія дивиться на бідних дітей як на щось нижче від псів. Вони не хочє допустити їх вище

ЛЕНІНГРАД ЗНОВ НАВІСТИЛА ПОВІНЬ.

ЛЕНІНГРАД, 7. січня. — Ленінград знову навістила повінь. Ріжні часті міста знаходяться під водою.

Шкоду обчисляють на три мільйони доларів.

Фабрики й заводи на передмістях, включаючи й Путиловський завод, зістали затоплені. Залізнодорожна комунікація застановлена.

Комуністів змобілізовано для боротьби з нещастям і для помочи населенню, яке шукає ратунку в вище положеннях міста.

В Петергофі вода затопила палати і парки, і кількох рибаків втрапили життя.

Вода в Неві піднялася на 8 стіп і йде даліше в гору. Кажуть, що небезпека для міста ще не проминула.

В ПЕНСИЛВЕНІ УБИВАЮТЬ МАЙНЕРІВ.

ПІТСТОН, Па., 7. січня. — Тут застрілено вчора Семі Пейса, секретаря місцевої майнерської юні, як він повернувся до дому з майнерського мітінгу.

Він був ветераном світової війни і одним з 12,000 страйкуючих майнерів в цій окрузі.

СКРЕНТОН, Па., 7. січня. — В зв'язку з убійством в Пітстон Семі Пейса, віцепрезидента майнерського льокалю,

арештовано п'ятьох людей. Вони мають належати до радикального елемнту серед майнерів в Пітстон.

СКРЕНТОН, Па., 8. січня. — Поліція отримала відомість, що в Олд Фордж, недалеко звідси, застрілено на смерть майнера Стіфа Фрілая, як він стояв з групою страйкуючих майнерів перед стором.

ОСНУЮТЬ ЩЕ ОДИН ІНТЕРНАЦІОНАЛ.

БЕРЛІН, 2. січня. — Минулого тижня відбулася тут конференція представників комуністичних груп ріжних країн, що були виключені з Комуністичного Інтернаціоналу.

Крім представників з Німеччини були також делегати з Франції, Італії та скандинавських країн.

На конференції рішено скласти цього року в Лондоні конгрес в цілі оснування нового Інтернаціоналу.

Планованому Інтернаціоналові комуністичні газети дають назву: 2½ Інтернаціонал.

КАІРО, Єгипет, 9-го січня. — Міністерств закордонних справ королівства Геджазу повідомило свого консула в Єдді, в Арабії, над Червоним морем, що порти полудневого Геджазу є обняті блокадою. В повідомленню сказано, що припливаючі до портів кораблі будуть забрані.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р-мі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

БЕЗРОБІТТЯ В КАНАДІ.

Не дивлячись на "кращі часи", які не сходять зі сторінок буржуазної преси, велике безробіття охопило всі міста й містечка Канади від Ванкувер до Глос Бей, в Новій Шкотії. Цей стан тягнеться від часу закінчення світової війни, і замість кращих, чим так хвалиться буржуазна преса та дипломати, він стало погіршується.

Переглядаеш робітничі газети, то бачиш: "Безробітні штурмували будинок міської ради в Ванкувері; безробітні відбували великий масовий мітинг в Едмонтоні; безробітні демонструють у Вінніпегу, Торонто, Гемілтоні, Оттаві, Глос Бей і інших містах Канади, а в таких як Сідней, Н. С., то вже й демонструють не з діби, до того їх розбито, розпоршено, піді-вано їх сили.

В Канаді начисляється сто тисяч безробітних, або майже одна пята часть загального робітництва країни. Допомоги ніякої безробітні не мають. Міські ради, до яких в першу чергу звертаються за допомогою, або за працю, відсилають їх до провінціальних урядів, а провінціальні до домініально-го, а домініальний назад до міських рад.

Поки відбувається це ходження безробітних по митарствах, капіталісти зручно використовують час і нагоду та зривають заробітну платню тим, які це прагнуть. А міськими капіталісти почали наступ на юні, стараючись їх розбити.

Так в майнерському 18. дистрикті на заході Канади властители копалень почали формувати нову "суто канадійську" майнерську юнію, яка згорі готиться на знижку платні. В тих кемпах, де майнери тримаються, властители самі вивели їм страйк, або переселяють робітників, не даючи роботи активним елементам, а лише своїм підлізникам. В крайньому разі, передових робітників, старих фахових майнерів, пакують в такі роботи, де дохід щось заробити. Робиться це з умислом, щоб позбавити передових активних в юнії робітників, а тоді легко буде їм справитись з неактивним, боязливим елементом. Юнійні лідери або дивляться на це через пальці, або ще й помагають властителям.

Ряди безробітних в Канаді збільшають собою стало прибувають з Європи іммігранти та збанкрутовані такі канадійські фармери. На мітингах безробітних з промовами виступають вже й провідники фармерських організацій. Так на масовому мітингу безробітних в Едмонтоні разом з іншими виступив з промовою Джордж Бевінгтон, відомий провідник Злучених Фармерів Алберти. Він мав іншим сказав:

"Маємо тепер три класи (суспільства): перша, яка не має роботи, але має великі доходи; друга, яка не має ні роботи, ні доходів; третя — яка має роботу, але не має доходів".

Перша, це пани, роботодавці, що самі не мають роботи, але мають величезні доходи; друга, робітники, що не мають ні роботи ні доходів; а третя, фармери, які аж надто багато мають роботи і не мають доходів. Бевінгтон сказав, що десять тисяч фармерів під цей час нахочається "in the hands of the public receiver". І коли нічого не буде зроблено, вони втраять свої фарми і підуть в "bread line".

В Манітобі, на просторах між озерами Манітоба і Вінніпег голодує ціле фармерське населення. Воно вже зверталося через робітничого посла з Іст Килдонан Тенера до манітобського прем'єра Брекена за допомогою, але щось нічого не чути, щоб "фармерський уряд" Брекена дуже реагував на цю просьбу. Робітничий посол каже, що поставив цю справу допомоги на засіданні парламенту.

Що-ж поставити, і вона буде там стояти. Навіть посадити її може, тільки як полекші від цього фармерам?

Про безробіття, нужду лунають голоси з кожних закутків Канади. "Просперіті", про яку так багато кричать батьки країни, нищиться тільки на папері. Про це тяжке положення в Канаді заговорили навіть преса в Англії, що дуже немало для канадійських колонізаторів.

Повернувшись з Канади до Глосго один з таких іммігрантів, помістив довгу статтю в лондонській газеті "Дейлі Гералд", який "осудив Канаду і все, що в ній", як каже про це телеграма до вінніпегської "Free Press". Той чоловік пише, що 75 відсотків колоністів, які забрали фарми в Канаді, маючи незначну суму грошей, потерпіли невдачу і вони зараз вернули-б до дому, коли-б мали чим заплатити дорогу. Навіть родимі канадійські фармери не можуть заробити на життя, бо вони відітати від ринку. В більшовизмі того чоловіка годі запідозрити, бо він одночасно запитує, чому Британія доставляє Канаді нове населення і гроші, коли самі Канадійці виждають до Злучених Держав, забираючи з собою свій капітал.

Взагалі тяжке економічне положення в Канаді як між робітниками, так і між фармерами дає себе аж надто відчувати. І ніякі задовговання представник власті, ніякі тимчасові нуждені допомоги чи такі-ж самі тимчасові "добродійні" роботи, цему лихові не зарадять.

Цей стан тягнеться вже цілі роки і стало погіршується. Можуть бути тимчасові полекші може держава дати тимчасову допомогу, але ця допомога буде виглядати як кусок хліба жebraків. А робітники і фармери Канади, що збудували всі багатва цієї країни, не є жebraками, але горожанами-працівниками. І як такі, вони повинні залучитися разом і замість жebraцтва, стати правлячою законодавчою силою, яка раз на все усунула-б визиск і насильство гуртка неробів над працюючими масами.

Волниць.

Робітник, що визнає себе комуністом, мусить бути членом Комуністичної Партії. Комуніст поза Комуністичною Партією — все одно, що жовпир поза армією. Комуніст поза партією стільки сам зробить у боротьбі проти капіталізму, що один жовпир поза армією навчове проти організованої військової сили ворога. Тому вступає в Комуністичну Партію.

ПРО "УКРАЇНСЬКИХ КОМУНІСТІВ".

— Чорна сотня вте. — Свій за свого. — Хто такі "українські комуністи"? — Коня кують, жаба ногу наставляє. — Канадійська-безсоромна братія жовтоблакитної масті бовтається в по-лонці. — Давай гетьмана! — Ратуй "комуниста!"

Немає мабуть страшнішого й ненависнішого слова для "патріотичної" преси в останніх часах закривала про арешти "українських комуністів" на Радянській Україні. Вся українська чорна сотня завдя всім голосами. Такі вже дороги стали "комуниста" для "ворогів робітничої класи, що посвячують їхній обороні цілі сторони в своїх газетах. І хай ніхто не сумнівається, що "патріотична" братія кричить неширо. Ні. В цьому власне випадку вона не фальшива. Чому? Та тому, що — свій кричить за свого.

Але ми перш усього познайомимося ближче, хто такі ті "українські комуністи", яких виарештувала недавня радянська влада.

Треба знати, що на Україні існує масова партія, що має назву: **Комуністична Партія (більшовицька) України**, а в скороченню К.П.(б).У. Ця партія входить до Комуністичного Інтернаціоналу і складається з робітників, бідних селян та трудових-чесних інтелігентів України. Ця власне партія вела провід в революції, ця партія-перемогла ворогів-працюючих і встановила робітничо-селянсько-радянську владу на Україні. З членів цієї партії складається в більшості український радянський уряд (правительство) в Харкові, з цієї партії виходили всі безсмертні борці революції, які не вагалися кожної хвили мєрти за визволення працюючих мас України. Членів цієї партії вшало, розстрілювали і замучували всі контрреволюціонери, як Петлюра, Німці, Деникин, Поляки, петлюрівські банди. Але помимо цього ця партія перемогла і не зважаючи на величезні свої жертви, розвивається з кожним роком все більше та являється м о з к о м Радянської України.

Але побіч цієї дійсно комуністичної партії існувала цілими роками так звана **"Українська Комуністична Партія"** або в скороченню **У.К.П.** В дійсності це не партія, а групка незадоволених інтелігентів з контрреволюційним минулим. Називали вони себе "комунистами", але по правді були першої класи петлюрівцями. В 1919 році ці "комуниста" були видвинуті свого "отамана" Зеленого, що воював проти робітничо-селянської України і розстріляв тисячі свідомих робітників і бідних селян, та вставляв дикими погромами. Після цього деякі чесніші укаїсти покинули цю "партію" і перейшли до К.П.(б).У. Свої "делі" поширювали укаїсти переважно серед незадоволених-міщанської інтелігенції та серед багатого селянства, серед куркулів, наставляючи їх ворожо до радянської влади. Серед робітництва і бідного селянства ця "партія" не мала впливу. Відомий зрадник працюючих, безхарактерний Винниченко, був одним з провідників цієї "партії" і вже по цьому можна судити про вартість цієї групи. (Впрочім Винниченко є й сьогодні називає себе "українським комуністом").

Дійсно, доборолось всі ті панки до краю. Кожного року інша орієнтація. Раз на Петрушевича, на Денікіна, на Поляків, на Петлюру, вкінці на Назарука і "гетьмана" Скоропадського. Хто-ж це на черзі в 1925 році? Це цікаво знати.

А вже до гідоти доводять ті "святі" гетьманці, що кричать: — Давай гетьмана! На Україні буде це гетьман, бо в Скоропадського жинє син! — і рівночасно правлять славословія "українським комуністам". Господи, що опікуєшся ти ми людьми, дивні то діла! І як не наприкрюлося тобі дивитися на них? Хоч ради приличности дай їм бодай трохи розуму! Амінь.

Коли-ж подивитися на склад

цих "українських укаїстів", то зразу видно, що більшість з них недавні петлюрівці. І так: Генеральний секретар Центрального Комітету укаїстів Драгомирецький, — колишній член Центральної Ради, що працював з Німцями, організував в 1919 році банди проти радянської влади, а потім зовсім перейшов до петлюрівців. Член Центр. Комітету Андєенко — в 1918 році зі зброєю в руках боровся проти радянської влади.

Член харківського комітету укаїстів Приходько — вставляв своєю контрреволюційною діяльністю і був активним співробітником Петлюри та його директорії, а при радянській владі довго працював підлізно.

Секретар бердянського повітового комітету укаїстів Сергій Курочкін був членом петлюрівського штабу.

Організатор укаїстів в Дергаї Полупоненко видавав денікінцям на розстріл комунистів і переховував дезертирів. Укаїст Білецький був організатором петлюрівського козацтва і боровся проти радянської влади.

Укаїст Неклеца, сільський багач, — провадив на Катеринославщині чорносотенну агітацію, ображував в підлий спосіб пам'ять Леніна і звивав до погромів.

Укаїст Малахатка був ярим петлюрівцем і брав участь в банді Григорієва проти Радянської України.

Під загальним прапором так званої "Української Комуністичної Партії" росла петлюрівщина і бандитська ідеологія. Дехто з укаїстів був прямо учасником звичайних погромів, що й доказано їм і до цього признались самі.

Що-ж повинна була зробити радянська влада з таким елементом? До якогось часу вона дивилася крізь пальці на все, але коли укаїсти стали чимраз яркіше провадити свою контрреволюційну роботу, радянська влада була примушена **декого** з них заарештувати. Заарештовані ті, проти яких є певні докази їх протидержавної роботи і їх ворожости супроти працюючих українських мас.

Та не зважаючи на це, що укаїсти, це люде з чорним минулим, а між ними частина чесних людей, що досі помилялися, або були під впливом шовіністично-настроєного оточення. Ці люде відпекуються від укаїстів і працюють в різних державних установах України.

Але "патріотична" братія Канади і Злучених Держав на арешти вишезагаданих контрреволюціонерів записала не своїми голосами. Коли держава усуває своїх явних шкідників, американська чорна сотня піднісоти крик. Це те саме, що й народня приказка: "Коня кують, жаба ногу наставляє". В дійсності, жовтоблакитний табір бовтається в полонці і не знає, куди хилитися. Одні від "нічогоробити" видумують гетьмана, інші ведуть найпідлізну роботу проти свідомих працюючих мас, а всі разом кричать:

— Ратуйте "українських комуниста"!

Дійсно, доборолось всі ті панки до краю. Кожного року інша орієнтація. Раз на Петрушевича, на Денікіна, на Поляків, на Петлюру, вкінці на Назарука і "гетьмана" Скоропадського. Хто-ж це на черзі в 1925 році? Це цікаво знати.

А вже до гідоти доводять ті "святі" гетьманці, що кричать: — Давай гетьмана! На Україні буде це гетьман, бо в Скоропадського жинє син! — і рівночасно правлять славословія "українським комуністам". Господи, що опікуєшся ти ми людьми, дивні то діла! І як не наприкрюлося тобі дивитися на них? Хоч ради приличности дай їм бодай трохи розуму! Амінь.

І. Віктор.

ДЕКЛАРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ЦЕРКВИ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА АВТОКЕФАЛЬНА ЦЕРКВА НА УКРАЇНІ ЗАЯВИЛАСЯ ЗА РАДЯНСЬКОЮ ВЛАДОЮ І ДИКТАТУРОЮ ПРОЛЕТАРІЯТУ. — ПЯТНУЄ КАПІТАЛІСТИЧНУ СИСТЕМУ І ВИЗІСК. — КАЖЕ, ЩО БУРЖУАЗНІ УРЯДИ ВЖИВАЮТЬ АВТОРИТЕТУ ЦЕРКВИ ДЛЯ ГНОБЛЕННЯ РОБІТНИЦТВА І КОЛЬОНІАЛЬНИХ НАРОДІВ. — ПРОТИ ПОЛЬСЬКОЇ ШЛЯХТИ І ЦЕЛБАТУ В ГАЛИЧИНІ. — АВТОКЕФАЛІЯ ВІДХРЕЩУЄТЬСЯ ВІД ПЕТЛЮРІШНИНИ І ВІД ВСІХ КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНИХ УГРУПОВАНЬ.

В харківських "Вістях" з 14. грудня читаємо:

Дня 11. грудня до Народнього Комісарія Внутрішніх Справ тов. Балницького в Харкові, з'явився і були ним прийняті: митрополит України і архієпископ Київський Василь Липківський, зам. голови Всеукраїнської Церковної Ради Хомичевський, "проповідник-професор" Чеховський (був головою ради міністрів за директорії, потім відомий член УКП), архієпископ — Волинський Орлик і архієпископ Чернігівський Павловський. Іх делегувала всеукраїнська православна автокефальна рада для того, щоб подати Радянському урядові декларацію про "відносини української автокефальної православної церкви до гнобительства імперіалізму й капіталізму в світовому церковному житті", як говориться в декларації.

У цій декларації автокефалісти говорять, що самодержавні керуючі кола старої Росії, фальшуючи христове вчення, вживали церкву на санкціонування гноблення робітництва й инородців. — у тому числі й Українців. Тепер-же, після упадку влади панства, лишилися уламки тої влади в організаціях тихоновської і обновленцької на Україні. Вони, говориться в декларації, є запеклі вороги визволення українського народу й продовжують русифікацію України й її населення на перекр законам Радянської влади. Законом про відокремлення церкви від держави ці самодержавні уламки засуджені на вигнання з церковного й громадського життя. Тоді й церква позбавиться пригноблення к а с т и "чорних воронів" (монахів) і білого дуківництва.

Звертаючись до стану церковних справ за кордоном, декларація говорить, що у державах, де владу держать буржуазні кола, хоч би вони й звалися християнськими, буржуазія використовуючи христове вчення вживає і досі авторитета церкви на гноблення робітництва й кольоніальних народів.

"Навіть в Америці, в землі Вашингтона, де закон про відокремлення церкви від держави вже давно ввійшов в силу, капіталістичний устрій стоїть на перешкоді розвитку нашої церкви: там церковне майно й будинки не є власність народу, а закріплюється за єпископом і церковна громада завжди знаходиться під гнобленням своїх керівників.

"Польща, що ложно хвалиться своєю свободою, підло й ганебно вживає учення Христа, як знаряддя для пригноблення некатоликів. Влада шляхти польської, що зараз порядкує життям Польщі, вживає церкву для зміцнення свого панування.

"Польська влада через католицьку й уніцьку церковну ієрархію переганяє уніятів в католиків. Це робиться з націоналістичною гнобительською метою — перетворення українського населення Галичини, Холмщини, Волині й населення Білорусі в католиків-Поляків".

Торкаючись стану дуківництва в Польщі, автокефалісти говорять:

"Для знищення одного з небагатьох джерел української інтелігенції Галичини, родин священства, польською владою вводиться целбат (безшлюбний стан); на Холмщині й Волині, як свідчать вірні, що прибувають з Польщі, коло дві третіх православних церковів закриті й частина їх передала уніятям, утворені дві ступенки для сплануваної польонізації українського населення: унія й католицтво. Польська влада, що рахується релігійною, вживає брудне насильство над вірою для повнєння українського населення в безгласну спольонізовану робочу скотину (бидло). Спроби визволити церкву українського населення від гнобительства панської, від втручання польської держави в життя церкви, що мали місце в минулих роках, зустріли тяжкі репресії з боку влади Польщі. І тепер не може церква вільно обирати священника, єпископа, але тільки по призначенню шляхетської влади. Лише з визволенням робітництва в Галичині, Холмщині й Волині, лише зі знищенням робітництвом влади польської панства буде можливе дійсне переведення відділення церкви від держави".

Торкаючись своїх відносин

до петлюрівщини, автокефалісти говорять, що українська автокефальна церква не тільки виявила повну неприхильність до роботи всіх контрреволюційних організацій і течій на Україні й по-за її межами, а навіть на своєму соборі осудила всякі вживання церковного життя для завдань політичних контрреволюційних. — "Цим осуджується й вживання діла й організації церковної й для піднесення справи Петлюри і петлюрівщини всіх контрреволюційних сполучень і течій на Україні".

"З петлюрівщиною, запевняє декларація, українська автокефальна православна церква ніколи не мала нічого спільного, ніколи при ній не жила, ніколи ні з петлюрівською владою, ні з окремими її представниками ні в яких стосунках не знаходилась і зараз не знаходиться".

І далі, як доказ, приводиться — вивержка з декларації "покрівських зборів" у 1922 році:

"Українська церква забороняє своїм членам бути оборонцями влади панства, забороняє гноблення меншого брата. Коли ашотел Павел каже, що хто не хоче робити, той не їсть, то вже видно, що не хоче робити, той не може мати участі в керуванні державним життям. Позбавлене в УСРР. гніту й обдури панських верств християнство, як віра, що вимагає від своїх послідовців відмовлення від капіталістичного й усякого визискування й гноблення робітництва, як віра, що відраджує, втворює й виховує вільну волю, творчу любов до самовидданної, спільної взаємної праці на благо людського життя, очевидно сприяє роботі пролетарської влади, диктатурі пролетаріату, як формі державної влади, що ставить своїм завданням розвиток спільної праці робітництва держави, що силою закону спіняє гнобительство паразитних клас".

Декларація автокефалістів закінчується проханням про затвердження статуту всеукраїнської-православної церковної ради й підлеглих їй церковних об'єднань.

Торкаючись своїх відносин

ЧУДЕСА В РЕШЕТІ.

"Канад. Українець" проповідує тверезість. Та що кажу — такі проголосив цілу віну горівці.

Забувши заповідь — не у бий, він з чисто релігійною завязіттю пише:

"Смерть нашому найбільшому ворогові П'ЯНСТВУ! Нашим кличем хай буде: "Проч з п'янством!"

А цікавий спосіб боротьби проповідує "Канадійський Українець" з п'янством, який можна так схарактеризувати: "Проч з горівкою! Вплиймо всю, щоб і духу її не було чути!"

Бо де-ж пак! Вмістивши на 4. сторони ("Канад. Українець" з 7. січня) велику проти-алькогольну статтю п. н. "Отруна", орган греко-католицьких попів на другій сторінці містить велике оголошення, в якому закликає читачів замість купувати горівку фляшками, краще купувати бочками, а в дома розливати у фляшки.

За мій бочок "Кан. Українець" рунчить, що дубові, а за горівку, що дозірла.

Пресбитеріальний Павлуша проіхався по Канаді, зрозумів слово боже, поділив Українців "на п'ятеро" і так їх схарактеризував в "Канадійському Ранку" з 6. січня.

Греко-католики:

"Це типі Гривів Кручених на фармі і Табачників по містах".

Православних, бувших царо-славних, яких Павлуша називає "старими", він схарактеризував, як "впертих", "твердолобих", "сліпих", "але в однім водні уже перевищили греко-католиків: думаннями".

Як впертий, твердолобий і сліпий може відзначитися думаннями — цього Павлуша не пояснює.

"Нових" православних Павлуша сварить за невдячність до пресбитеріа, що мовляв, вивчили їм у своїх школах провідників, а тепер ті провідники нового православ'я сказали:

"Біблія на бік, історія Грушевського на казальницю!"

А за це Павлуша пророкує, що ново-православні

"Скорше, чи пізніше вернут назад під Будків омофор", або "коли справа нового православ'я є свята, коли воно є від Бога, так воно і так встоїть, а як не від Бога, так школа з ним і між люде впасть".

Одним словом поганю мається справа з тим новим православ'ям, а це тому, що воно в політику пхається і не відомо, чи воно від бога, чи від Свистуна.

Презбитеріалізм, як бачимо,

в політику не пхається, тільки Павлуша, як його проповідник, одним розчерком пера покінчив на сторінках "Кан. Ранка" з українськими більшовиками в Канаді, а тепер обіцяє скоро взятися і за проповідників.

Схарактеризувавши зріст більшовизму серед Українців в Канаді як короткотривалий блахдан, Павлуша каже:

"А шкода, що так величезний рух в нашій народній згорі, як соловиний вогонь... Та за це відповілять проповідники того руху, що брались до діла, котрим попорвавши не діби були".

Ну й зрозумій його! Сам доносив на більшовиків, помагав їх поборовати, а тепер жалує за тим рухом та цей проповідник відраджується.

О, неісходими гайбини твоєї круті, отче Проколупію!

А коли Павлуша почав описувати здібности і заслуги "евангелістських християн", сіреч пресбитеріа, то стільки їх, пресбитеріа, серед Українців в Канаді, що аж не мав про них що писати, та знову вчепився католиків, більшовиків, "старих" та "нових" православних...

Вони і не дивно! Обіхав старий і новий краї, прибув до Вінніпегу, а тут на голові його проповіді було присутних три поли і півтора з половиною парафіян.

Ох і тяжкі-ж часи настали! Придється проголосити: "смерть п'янству!"

Куркулемко.

ТИЖДЕНЬ ЛЕНІНА — ЛІБКНЕХТА — ВІД 18. ДО 25. СІЧНЯ.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ І ЛІГИ КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ.

Товариші! Центральні Виконавчі Комітети Партії і Ліги рішили, щоб тиждень від 18. до 25. січня був рекрутаційним тижнем для Комуністичної Партії Канади і Ліги Комуністичної Молоді.

Партія і Ліга мусять працювати в кооперації. Де нема відділу Ліги, там партійні товариші мусять використати нагоду для розголосення Ліги і сформувати її відділ. Обірна промова мусять відбуватися на всіх мітінгах.

Лібкнехт був замордований контрреволюцією 15. січня 1919 року.

День Лібкнехта обходить Інтернаціонал Комуністичної Молоді як один з великих міжнародних днів молоді робітничої класи. Словим свій обов'язок в Канаді збудованням боєвої організації молодих робітників — Ліги Комуністичної Молоді.

Ленін помер 21. січня 1924 р. Память про нашого великого товариша і провідника буде задержана свіжою скандалом мітінгів в комуністичній землі, де істину дух бунту робітничої класи.

Нема ліпшого способу віддати пошану нашим помершим товаришам, як посвятити комуністам в Канаді — молодим і старим — весь свій час і енергію протягом цього тижня на зміцнення революційних сил в цій країні.

Протягом тижня Партія і Ліга мусять змобілізувати всі свої сили, щоб переслати робітникам після Лінна і Лібкнехта. До всіх робітників, що стоять близько до нас, треба наблизитися і вилізати на них, щоб вони пристали до комуністичного руху.

Тиждень Леніна — Лібкнехта мусять бути дійсно червоним тижнем комуністичної діяльності. Рекрути для Партії, Рекрути для Ліги! Приготовуйтеся тепер, товариші, до тижня Леніна — Лібкнехта. Товариші, молоді і старі, ставайте до праці!

За Ц.В.К. Комуністичної Партії Канади, ДЖ. МЕКДОНАЛД, секретар.
За Ц.В.К. Ліги Комуністичної Молоді, СТОУАРТ СМІТ, секретар.

ДО КОНВЕНЦІЇ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

(Стаття дискусійна.)

В числі 2. "У.Р.В." перешити статтю Першого члена Р.З.Т., в котрій він пропонує деякі зміни в статуті, як також закликає товаришів, щоби висказали свої думки на сторінках "У.Р.В.". Тому, що я не годжуся з деякими пропозиціями Першого члена, рішив висказати свою думку, як також бажав би, щоби більше товаришів взяли участь в цій дискусії.

Товариш порушив 32 параграф статута, котрий тепер є в завішеному, і пропонує, щоби цей параграф остався так, як він є. Я думаю, що його треба змінити. Я мав нагоду багато говорити з робітниками, щоби вони вступали до Р.З.Т., і завжди чув відповідь: "Як я здоровий, то всі мене хочуть, а як я заслаблю, то і робітничі організації мене виклине". І тут же й приходиться ділити робітничі організації на політичні, просвітні, сапомогові і давати пояснення до кожної з окрема, однак нічого не помагає, бо він знає тільки одно, що коли він заслабне, то його мають викинути з організації. Він тут чується покритим і ніхто нічим його не

переконає, що інакше не можна. Або возьмемо другий приклад: робітник належить до Р.З.Т. через десять, п'ятнадцять і більше років, платити членські вкладки, робить для організації після своїх сил, ніколи не слабував, аж тут нараз заслаб, і то так, що вже йому нема виходу. І тепер його викинули з тої організації, для котрої він працював кільканадцять років, і проти котрої він не провинився нічим, хіба тільки тим, що заслаб. Р.З.Т. є тою організацією, котра має найліпший ґрунт, щоби стати найбільш масовою організацією між українськими робітниками в Канаді. І коли ми звернемо увагу і усунемо з дороги те, що стоїть її на перешкоді, і прикладемо більше праці, то я вірю, що в короткі часи ми будемо числитися не сотки, а тисячі членів. І тому я пропоную, щоби 32 параграф замінити так:

"Коли член, після оренчення лікаря захорував на невилічиму слабкість, або струсився зі слабостею, ушкодженням або каліцтвом і внаслідок став не здібним до праці, то після виділення допомоги, приписаної

статуту, Головний Заряд, по розгляденню його справи, вилучає йому — коли належав один рік до організації \$50.00 на рік; коли два роки \$75.00 на рік; коли три і більше років по \$100.00 на рік.

Можливо, що той параграф здався б краще обговорити, тож я лишею це тим товаришам, котрі мають в тім більше практики. Друге, товариш пропонує, щоби підвищити сапомогу підчас слабости. Я думаю, що то ще заскорю, хоч ми маємо пару тисяч в касі, однак не так багато, щоби ми могли вже підвищити сапомогу і бути забезпечені на будуче. Часом може збільшитися число членів і тоді ми знайдемося в прикрім положенню, як також я думаю, що сапомога, яку дотепер члени діставали, є досить відповідна і тому я радий би, щоби цей параграф остався так, як він є. Посмертне, я думаю, що було б добре замінити так, як товариш пропонує. Тут не грозить організації нічого.

Уважаю, що член не повинен клякати самий лікар, тільки через відділового секретаря-скарбника. Член, що не платити місячних вкладок через три місяці, повинен втратити членські права. Це повинно бути точно означене в статуті.

І. Столяков, член Р.З.Т.
Комен. Алта.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ В БЕВЕРЛЕЙ, АЛТА.

Місцевість Беверлей, яка граєть в містечку Едмонтон і в розкидані на кілька миль відокремленою Саскчеван рікою, відзначається своєю вуглевою індустрією. Тут є около 20 менших і більших копалень вугля, в яких працює понад 800 майнерів. Майні не є в газолі, а вугля буває від 2½ до 7 стій ґрубини. Всього вугільна надра тільки для домашнього ужитку. Час від часу закривається одна або друга майна, а на її місце відкривається нова. Майнери в цих майнах стають працюють тільки зимою. Літом виробляють вони два або три дні в тижні і вважають це за велику благодать.

Місцевість ця заселена майже на половину англійськими і українськими робітниками. Много робітників ходить до роботи до майні аж з міста Едмонтону, що робить близько 6 миль в одну сторону і тому не має їм часу на будь яку іншу роботу поза майною.

Що до загального робітничого руху, то він дуже мізерно представляється. Англійські робітники не мають жадної освітньої або політичної організації. Б тут майнерська юнія під назвою "Едмонтон енд Дістрікт Майнерс Федерейшн", яку організовано по програмі страйку минулого року. Вона входить в цілість до Канадійської Федерації Праці. В її конституції в розділі IV. виразно за-

значено, що вона не повинна ніколи злучитися або бути чимось зв'язана з U. M. W. of A. і що цей розділ в конституції ніколи не може бути змінений. Це виразно свідчить про її "прогресивність" і не дивно, що таке велике число майнерів не представляє собою ніякої сили перед своїми босами. Особливі угоди дозволено робити майнерам з їхніми босами і самі вони можуть погоджувати ріжкі непорозуміння щодо платі з ними. Угоди між юнією і компаніями приймаються на листку паперу у "вашгавзі", де мало хто звертає на нь уваги. Всього заряд юнії складається з країно реакційних елементів і вони провадять нею як уважальні до відповіді. Рядові майнери роботою в юнії мало цікавляться і через це лише так робота в ній провадиться. Треба цьому кінце зарадити і свідомі товариші повинні цій справі більше уваги привизвати, бо ж це є їхній завданням.

Що до українського робітничого руху, то він представляється далеко краще. Б тут побудований невеличкий Укр. Роб. Дім, в яким гуртуються: Відділ Стів. У.Р.Д., Відділ С. Ж.Р., Драмгурток і Роб. Діт. Школа. В скорім часі можна сподіватися, що буде тут організовано ще й відділ Роб. Зап. Товариства, як також і відділ У.С. К.П.К. Над цим товариші зараз працюють. Про освітню працю в цих товариствах годі багато говорити. Проводиться вона після сил і здібностей їх членства. В Драмгуртку почали читати лекції про містечество і це є один крок вперед. Зорганізовано і хор дорослих, який також дає концерти час від часу. Драмгурткові треба застановитися на будуче і не виставляти більше перестарілих штук без ніякої користі для робітничої класи, а старатися виставляти більш серйозні штуки, які дали б подвійну користь: моральне піднесення робітничих мас і моральне задоволення самим авторам. Роб. Діт. Школу провадила професійна учителька надана Центральним урядом. До школи учало 40 дітей, були поділені на три класи. Усіх діти робили досить гарний, але жаль, що з причини великих морозів місцева Шкільна Рада була примушена застановити науку Роб. Діт. Школи на неограничений час.

В надії, що в короткі заступиться тут відділ У.С. К.П.К., який буде мати досить праці над освітленням місцевого українського робітництва.

Бесідники сюди дуже рідко були заїжджають. Місцеві товариші уключають на більше важні збори до міста Едмонтону.

Б немало тут укр. робітників, які мешкають в "бонк газвах" коло майнів і ці бідаки, переважно з фармів, уважають себе за щось ліпше від прочих робітників, а робітничим рухом зовсім не цікавляться. Працюють вони без перестанку як не-

ділі і свята, так і будні дні, а зарплатовані гроші дуже часто прогортають в карти. Треба кінце і цих робітників направити на правильний шлях. Треба вибрати їм з голови, що вони є фермери і собі "індіпенди" від всього, бо їх біда і азидді ще гірше гетьуть, як наземного робітника.

Говорю, що члени У.С. К.П. К. чекає немало праці. А товариші, що гуртуються зараз при У.Р.Д. повинні звернути свою увагу також на це і працювати як над собою, так і над цими бідаками в "бонк газвах", щоби в недалекому майбутньому могли вони себе справді зачислити до класово свідомих робітників і разом з пролетаріатом цілого світа стремитися одною збитою лавою до всевітнього добробуту — комунізму.

Дубіченко.

РЕЗОЛЮЦІЯ МАЙНЕРІВ В ЛОСКАР, АЛТА.

Наша редакція отримала від товаришів в Лоскар слідуку резолюцію з просябою для поміщення в газеті.

Товариші майнери 18. дістрікту!

Ми, члени лоскарського локалю, протестуємо проти авторитарної діяльності дістріктові езекутиві, яка викреслює зі списку правильно номінованих кандидатів з субдістріктів. Езекутивні їх відкидає з виборчої листи і ми, майнери в Лоскар, апелюємо до всіх локалів, щоби негайно скликати спеціальну конвенцію, на якій обговорити справу переведення виборів. Ми домагаємося права вибрати своїх урядників, нами номінованих і протестуємо проти назначених кандидатів та проти відбрана голосів в членства. Це є адвокатська тактика і нас дуже поведіна урядників езекутиві, які пішли проти конституції. Наша юнійна конституція написана для того, щоби служила проти її порушення самими урядниками. Ми домагаємося, щоби нашим номінованим кандидатам дано право йти перед виборців, як на це їм дозволяє конституція. Членство дає воля езекутиві і тої власті вона не має права надзвичайно на шкоду членства. Тому ми кличемо до загалу членства стати в обороні своїх прав і своїх кандидатів, яких урядники викреслили з виборчого списку. Вгляньте, товариші в цю справу і прилучте свій голос протесту до нашого.

Гіркяк.

РОБІТНИЧИЙ РУХ В САВТ ПОРКЮПАЙН.

При відділі У.С. К.П.К. в Савт Поркюпайн істнує Драмгурток, хор та діточа школа, до якої входить понад 20 дітей. До нашої місцевості доїждять з Тімміне щб четверга т. Гна-

північ варять "вечеру". В бляшаних казанках кипить чиста вода — ніби "чай". І цей "чай" (без цукру і без чаю), з шматком хліба або паланиці, пють червоноармійці на вечеру.

Мені так і хочеться крикнути туди, де заходить змучене сонце.

"Гей, слухайте, ви! Стови західноєвропейської культури, до крайности цивілізовані банкири, фабриканти, власники і "святі" отці, що ледво носите перед собою товсті пуза і кричите про дикий Схід! Ось на вечеру гаряча вода з шматком хліба, без чоколаді, без кави або какао, а звичайнісінька перекипіла вода! Ви розумієте це? Ви, що ще ніколи навіть в сні не були голодними, розумієте, що значить проїти в день 40—50 верств і на вечеру відносі теплі води? І скажіть будь ласка одиго: що за сила держить цих голодних, напів-одітих людей в рядах армії на фронті? Що заставляє їх йти вмірати в бою з вашим ситим-блеским військом?"

Заставляє їх панове та грізна сила, яка незрозуміла для вас і перед якою ви дрожите на своїх золотих набравлених скринях, мальованих кровю працюючих. Це страшна сила збитованих робочих рук, що серед всіх недостатків їде невпинно все ближче до вас і несе вам, та вашим дітям скромні гостинці: звичайну заглядку, таку звичайну, як та вода, що пють колішні ваші раби на вечеру...

Це не більшовизм! Не терор! Це вилита жовч мільонів! Це могутня хвиля, яка гураганом прокотиться по всьому світу. Це перелом двох епох, в якому одна з них мусять вмерти...

(Далі буде).

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОГО ВИДАВНИЧОГО ТОВАРИСТВА.

Оцим подається до відома членів і членкинь Р.-Ф.В.Т., що

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства

відбудуться в четвер, 29. січня 1925 р., в годині 9.30 рано, в Українським Робітничім Домі у Віннігеру.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття зборів.
2. Звіт Ради Директорів Р.-Ф.В.Т.
3. Звіт Контрольної Комісії.
4. Плян видання в 1925 рік.
5. Вибір Ради Директорів на 1925 рік.
6. Закриття зборів.

Кожний член і кожна членкиня Р.-Ф.В.Т. повинна обов'язково взяти участь в цих зборах, або дати своє уповноваження другому членові, щоби той заступив його і голосував за нього у всіх справах, які збори будуть вирішувати. Друковану таку форму уповноваження, готову до виповнення, можна дістати перед зборами від секретаря Р.-Ф.В.Т.

За Раду Директорів Р.-Ф.В.Т.:

Ю. Ляльчак, голова,
М. Попович, секретар.

тук і провадить навчання в такому упорядку: від першої години по полудню проба мішаного хору, від п'ятої до восьмої діточа школа, а також наука співу дітей, а потім інші вказівки роботи у відділі.

Я кличу всіх тих родичів, які ще не посилають до школи своїх дітей, щоби зробили це таки зараз, бо кожні родичі повинні виховувати своїх дітей. Використовуйте, товариші темпоти в Лоскар, апелюємо до всіх локалів, щоби негайно скликати спеціальну конвенцію, на якій обговорити справу переведення виборів. Ми домагаємося права вибрати своїх урядників, нами номінованих і протестуємо проти назначених кандидатів та проти відбрана голосів в членства. Це є адвокатська тактика і нас дуже поведіна урядників езекутиві, які пішли проти конституції. Наша юнійна конституція написана для того, щоби служила проти її порушення самими урядниками. Ми домагаємося, щоби нашим номінованим кандидатам дано право йти перед виборців, як на це їм дозволяє конституція. Членство дає воля езекутиві і тої власті вона не має права надзвичайно на шкоду членства. Тому ми кличемо до загалу членства стати в обороні своїх прав і своїх кандидатів, яких урядники викреслили з виборчого списку. Вгляньте, товариші в цю справу і прилучте свій голос протесту до нашого.

Програма була дуже багата. Виступав хор, дуети та сольові співі і декламації. Велике здивовання зробила одна французька товаришка, яка від співала пісню "Я з студентами училась", а також співала з іншим товаришом дует "Віють вітри". Публіка гучно привітала товаришку та ще раз виступала. Я раджу товаришам це колись повторити цей концерт, або другий подібний устроїти, а це скріплює б і нашу організацію. До праці, товариші!

Робітнич.

РОБІТНИЧЕ ВІЧЕ В ФУТ-ГІЛС, АЛТА.

В Футтіле, Алта., відбулося 23. листопада масове віче, на якому промовляв організатор з Едмонтону т. І. Кибановський. На віче прибули всі місцеві робітники "майнери", щоби вислухати прибувшого товариша, а заравом обмінятися з ним своїми думками. Тов. бесідник у

своїй промові найбільше застановив над надходжаними виборами заряду 18. дістрікту майнерської юнії (U. M. W. A.). Схарактеризував роботу наших провідирів 18. дістрікту за останніх два роки, як також забув пригадати їхню криву роботу, яку вони заподіяли майнерам в минулім страйку.

Бесідник у своїй промові вивав товаришів майнерів до спільної боротьби проти поплечників Луїса і Ко., кланка, щоби заставити себе до думання над надходжаними виборами, щоби на будуче вибрати дійсних людей, які могли б пошорувати крашу роботу в 18. дістрікті в користь майнерів. Вуглекою приязно вислухали виступи організатора, а відтак данали запити, на які одержали вдоволення відповіди.

Після дискусії організатор знову забрав слово в справі зорганізування Робітничого Запомогового Товариства і акороти поуснів цілі Р.З.Т. і яку користь воно приносить для членів, котрі належать до цього Товариства, і для робітничої класи взагалі. По короткій дискусії висловилось порожке членство робітників до Р.З.Т., бо вірили, що таким робом будуть почасті забезпечені в час тяжкого випадку. Ми віримо, що лише таке сапомогове товариство може називатися дійсно робітничим, тому бажаво, щоби з початком нового року не було ні одного робітника, котрий не належав би до Р.З.Т.

Секретар відділу.

чи ви ворог своїм приятелям?

Колі ні, то чому не постаратися, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісті"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передатниками "У.Р.В."

Секретар відділу.

чи ви ворог своїм приятелям?

Колі ні, то чому не постаратися, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісті"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передатниками "У.Р.В."

Секретар відділу.

чи ви ворог своїм приятелям?

Колі ні, то чому не постаратися, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісті"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передатниками "У.Р.В."

Секретар відділу.

М. ІРЧАН.

В БУРЯНАХ

Другий том спогадів з громадянської війни на Україні 1920 року.

(Продовження.)

Розташовуємося в цукроварні. Кіннота розїжджається на стежі, піхота їде в застави 12 верств вперед. Кінна стежа їде шукати зв'язку з десантом харківських юнаків до Дніпра. Їх повинно бути 1000 людей. Просто чарівне число! Тоді нам було-би байдуже, а то ми, як оаза серед Сагари. В ліво від нас на просторі сорок верств ані одної узброєної людини. В право, аж до Дніпра — це ж саме. Тільки доволка Кагаранка слабі і рідкі застави. Нас-же першої ночі Поляки подушати, як мишенят!

І я не поминався. Вже в полудні розвідники-селяне, що перекралися через польську лінію донесли, що пани пронохали слабі сили нашої бригади і проти нас стягнули свої полки. Фільософія проста: вони певне вдарять на нас, зметуть слабу опору правого фронту і зайдуть ліває крило під Білою Церквою та вдарять Таращанцям і Богущанцям в спину.

Галицький Курінь Ч. У. С. С. під командуванням т. Шеремети Петра розташовується доволка Кагаранка, а інші частини розтавляють застави на ліво і право. Хоч 300 людей не в силі обсадити більш 60-верстовий фронт. До того в нас біда ще й та, що бригада немає артилерії, а із зв'язком теж погано. Ми так далеко відбилися від залізничі, що годі провести телеграфічне, або телефонічне подучення зі штабом

дивізії. Доведеться користуватися кіннотою, якої й без того на фронті дуже потрібно. Телефоністи пробують будувати лінію. Може щонебудь з цього вийде.

По полудні вибираюся з кількома товаришами в поле. За містечком, на роздоріжжі, застава Галицького куріня Ч.У.С.С. Тай спокійні-ж наші люди! Посідали в ривчику, наставили скоростріли, закурили і не чути, не видно їх. Дехто читає, дехто пише, інші латають порване одія, зв'язують дротом старенькі черевки. Надходять дорогою селяне. Їх здержує вартовий, питає відкля їдуть, що там нового, чи немає Поляків та що чули про них. Все це поважно, без жартів, якось урядово, при чому ніхто з тих, що лежать в рові, не вмішується в розмову.

І так дуже люблю робитися на душі, як дивиниш на одних молоденких-визмарілих рідних братів, що міцно держать в руках червоний прапор Революції. Це одинокий узброєний відділ Галичан в Червоній Армії. Це гордість нашого рабського племені, що своєю кровю змиває велику пляму ганебної зради Галицької Армії. Діти Поділля, Карпат, Покуття... Гуцули, покутяне, бойки, лемки, подольане... Посідали в ривчику на кінській ривині і ждуть. Покажуться ворог, будуть стріляти, будуть вмірати, дущитися власною кровю, конати серед мук...

О! Як назвати Вас вибранці поневоленого люду? І чи в сумній історії Вашого племені буде тепла згадка про Вас?

Буде! Буде, бо ясна сторінка — це Ви, а не сьогоднішні "горді" підданки, що добровільно коротають дні в Тухолі і Домбю під пансько-польським караулом. Ви бризували правдою в очі жалюгідним плазунам парижського Олім-

пу! Ви одні бережете честь і гордість поневоленних батьків і матері!

Вітаємося з усіми!

— Здорові були товариші!

— Гарзд! — відповідають.

— Будемо в Галиччині небаром?

— Будемо...

— А куль вистарчить?

— Для панів в нас ножики гострі — кричить сучорлявий гуцул і сміється вдоволено.

А я думаю: Чи далеко це той час, як оцей червоний гуцул стане з руйніщиною на Чорногорі і своїми волохатими грудьми крикне відно, щоби аж шибки в коломиїських вікнах забречкачі?

— З якого повіту? — допитують мої товариші.

— Коломиїського, снітинського, косівського, надвірнянського, львівського, скільського, збаразького, рогатинського, золочівського...

Представники цілої Галиччини.

Балакаємо, куримо і їдемо далі.

Позиція на горбку і наші рідкі застави панують над цілою рівниною. В день ворог безсилий, але ніч — може зрадити.

В протилежному боці містечка застава 1-го полку. Це вже не Галиччана, пізнати з-далека. За кущами, на горбі, якби закамеліній, вартовий біля скоростріла, а в долині червоноармійці розложили вогонь і господарюють, неначе пастухи на пасовиську. Дим стелиться по землі (дош буде) і бозяко-повільно сунеться в балку тай пропадає десь в стіну. В повітрі запах коваючого-вєсяного дня перемішаний з гострою вонсю ідоного диму.

Червоноармійці, переважно полтавці і чер-

нігівці варять "вечеру". В бляшаних казанках кипить чиста вода — ніби "чай". І цей "чай" (без цукру і без чаю), з шматком хліба або паланиці, пють червоноармійці на вечеру.

Мені так і хочеться крикнути туди, де заходить змучене сонце.

"Гей, слухайте, ви! Стови західноєвропейської культури, до крайности цивілізовані банкири, фабриканти, власники і "святі" отці, що ледво носите перед собою товсті пуза і кричите про дикий Схід! Ось на вечеру гаряча вода з шматком хліба, без чоколаді, без кави або какао, а звичайнісінька перекипіла вода! Ви розумієте це? Ви, що ще ніколи навіть в сні не були голодними, розумієте, що значить проїти в день 40—50 верств і на вечеру відносі теплі води? І скажіть будь ласка одиго: що за сила держить цих голодних, напів-одітих людей в рядах армії на фронті? Що заставляє їх йти вмірати в бою з вашим ситим-блеским військом?"

Заставляє їх панове та грізна сила, яка незрозуміла для вас і перед якою ви дрожите на своїх золотих набравлених скринях, мальованих кровю працюючих. Це страшна сила збитованих робочих рук, що серед всіх недостатків їде невпинно все ближче до вас і несе вам, та вашим дітям скромні гостинці: звичайну заглядку, таку звичайну, як та вода, що пють колішні ваші раби на вечеру...

Це не більшовизм! Не терор! Це вилита жовч мільонів! Це могутня хвиля, яка гураганом прокотиться по всьому світу. Це перелом двох епох, в якому одна з них мусять вмерти...

(Далі буде).

чи ви ворог своїм приятелям?

Колі ні, то чому не постаратися, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісті"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передатниками "У.Р.В."

чи ви ворог своїм приятелям?

Колі ні, то чому не постаратися, а

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМ. ГОВОГО ТОВАРИСТВА ЗА ЧЕТВЕРТИЙ КВАРТАЛ 1924 Р.

Table with financial data under 'ПРИХОДИ:' and 'Жовтень:' sections, listing various departments and their contributions.

Table with financial data under 'Листопад:' and 'Грудень:' sections, continuing the list of departments and their contributions.

Table with financial data under 'РОСХОДИ:' and 'Жовтень:' sections, listing expenses for various departments.

Table with financial data under 'Листопад:' and 'Грудень:' sections, continuing the list of expenses.

Table with financial data under 'ПОВТОРЕННЯ:' and 'Приходи:' sections, listing repeated items and income.

Table with financial data under 'Росходи:' and 'Жовтень:' sections, listing expenses and income for the month.

Table with financial data under 'Грудень:' section, listing departments and their contributions.

Разом виплачено хорим за останній квартал \$790.05 ЗА ГОЛОВНИЙ ЗАРЯД РОБ. ЗАПОМ. ТОВАРИСТВА М. Попович, голова.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР РОБ. ВІСТЕЙ"

Table listing names and amounts for the Press Fund, including M. Fivuchuk, V. Lerner, etc.

Дорогі Товариші! Листопадний Комітет збирав пресовий фонд для "У.Р.В." за січень.

Дорогі Товариші! Друзі, що спізнали з високістю ліста 2802, на яку зібрав лише \$1.00.

Дорогий Товаришу Редактор! Посилаю Вам ліст і гроші в сумі \$15.25, що вдалося мені зібрати на концерті в середу, 26. грудня.

Дорогий Товаришу! Висилаю Вам \$2.00 на щорічну передплату "У.Р.В." (ліста ч. 1299) і \$2.00 на пресовий фонд.

ДО МАЙНЕРІВ НА ЗАХОДІ.

Вам відомо, що Шерман виконує з виборчої лісти наших кандидатів. Зробив він це тому, щоб самому давати остати президентом.

МІСЦЕВІ ВІСТІ

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ СТОВ. У.Р.Д. У ВІННІПЕГУ.

Подається до відома, що місцеві збори відділу відбулися в неділю 11. січня ц. р.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗБОРИ.

Всі члени повинні обов'язково явитися на час, бо на цих зборах буде вибирати делегатів на з'їзд.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ ВСІХ ЧЛЕНІВ У.Р.Д. В ІСТ КИЛДОНА, ЩО В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11. СІЧНЯ Ц. Р. В ГОДИНІ 10 РАНО, ВІДБУДЕТЬСЯ В У.Р.Д. В ІСТ КИЛДОНА СПЕЦІАЛЬНИЙ МІТІНГ.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ СЕКЦІЇ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ ІМ. С. МЕЛЬНИЧУКА В ІСТ КИЛДОНА ВІДБУДУТЬСЯ В НЕДІЛЮ ДНЯ 11. СІЧНЯ Ц. Р. В ГОДИНІ 2. ПОПОЛУДНІ.

ПОЗИМИСЦЕВІ ВІСТІ.

БІНФЕЙТ — ТЕЙЛОРТОН — ГОДСОНБЕЙ, САСК.

Повідомляємо всіх членів філії Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім в Бінфейт, Тейлортон і Годсонбей, що Загальні Річні Збори

ПРИХОДИТЬ НА ПРЕДСТАВЛЕННЯ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ УКР. СЕКЦІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ У ВІННІПЕГУ відіграється

В СУБОТУ, ДНЯ 10. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

Лицарі Абсурду

Автором цієї драми є новий пролетарський письменник, який живе на Радянській Україні. В своїй драмі змалював він всі періоди революції на Україні, та воєнні часи в Галичині.

Початок точно в годині 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦІНИ МІСЦЬ? 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ.

ТИКЕТИ НАБУВАЙТЕ ЗАВЧАСУ: ЩОДНЯ В БУФЕТІ УКР. РОБ. ДОМУ, А ВЕЧЕРАМИ І В ДЕНЬ ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПРИ КАСІ.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 11. СІЧНЯ 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

Програма дуже цікава і різнородна. Участь беруть співацькі й музикальні сили: мішаний хор, солісти і декламатори.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Проситься не пускати дітей самих на сцену, не виходити до сцени ані не виходити під час концерту, не стояти в переходах, попід стінами або при виходах до сцени.

УВАГА! — ПЕРШИЙ РАЗ В САСКАТУНІ! — УВАГА!

ДРАМГУРТКОМ ПРИ ФІЛІ ТОВ. УКРАЇНСЬКИЙ РОБ.-ФАРМ. ДІМ В САСКАТУНІ

ВІДІГРАЄ В ЧЕТВЕР, ДНЯ 15-ГО СІЧНЯ 1925 В УКР. РОБ. ДОМІ В САСКАТУНІ

Юрко Довбуш

Ця історична драма взята з гуцульського життя в горах Карпат, за часів феодального панування в Галичині. Хоч це діялось давно, але воно близьке нам і в теперішніх часах.

ТО-Ж ПАМ'ЯТАЙТЕ ДЕНЬ — 15. СІЧНЯ, ПРИХОДИТЬ ВСІ І КЛИЧЕ СВОЇХ ЗНАЙОМИХ. НЕ ОМИНЬТЕ ЦЕЙ НАГОДИ ПОБАЧИТИ ЦЮ ЧУДОВУ ДРАМУ, БО ОПІСЛЯ ЯК ПРОПУСТИТЕ ЦЮ НАГОДУ, ТО БУДЕТЕ ЖАЛУВАТИ, АЛЕ БУДЕ ЗА ПІЗНО.

ВСТУП 50 ЦЕНТИВ. — ПОЧАТОК О 8. ВЕЧЕРОМ. ЗАРЯД.

членства згаданої філії відбувається в неділю, 18. січня 1925 року, в будинку Укр. Роб.-Фарм. Дому в Бінфейт.

ПОШУКУЮ в важній староручковій справі товариша В. Білика і Г. Оларю з села Тарашан, повіт Серет, Буковина. Мають перебувати в Дніпрі.